

Muguri de speranță

Florin Pindaru

Muguri de speranță

Lacrimilor noastre-amare
Plânse toate-n taină seara
Le-a răspuns pe îndelete
Milostivă, Primăvara.
Iată, jeliurile cumplite
Îngânate sub fulgi grei
Ea le schimbă-nduișată
În cucernici ghiociei.

Se coboară-așa... sfioasă
Mângâind în mers copacii
Muguri vii răsar în urmă-i
Și-ard în poienițe macii.
Ca un vâl de aer proaspăt
Peste codrii-nalți se-ntinde
Râu'-și murmură-nvierea
Miozotul se aprinde.

Prin coroanele-nfrunzite
Blând scăldate în lumină
Cântăreții biruinței
Simfoniile-și îmbină.
Și cu trilul lor firav
Ce vibrează-n dulci culori
Ne dau știre c-au sosit
Trubadurii călători.

În grădini se-așterne viața
Azvârlind prin pomi culoare
Râd de lângă fântânioară
Trandafirii pe cărare.
Înflorind natura-ntreagă,
După legea ei firească
Prinde, fiindcă-i Primăvară,
Parcă și-omul să-nflorească.